

Asia Rahankeräyslupaa koskeva valitus

Valittaja Electronic Frontier Finland - Effi ry

Päätös, jota valitus koskee

Helsingin hallinto-oikeus 4.8.2016 nro 16/0827/4

Asian aikaisempi käsittely

Poliisihallitus on 22.1.2015 päätöksellään numero POL-2014-6093 hylännyt Electronic Frontier Finland - Effi ry:n 13.5.2014 saapuneen hake-
muksen rahankeräyslupasta kahden vuoden ajaksi luvan myöntämisestä. Päätöksen perusteluina on lausuttu, että hakija ei täytä rahankeräyslain 12 §:ssä säädettyjä rahankeräyslupaan antamisen edellytyksiä, sillä on oletettavaa, ettei hakija toimi rahankeräyksestä annettujen säännösten mukaisesti. Lupahakemus on hylätty rahankeräyslain 13 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Helsingin hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt Electronic Frontier Finland - Effi ry:n valituksen Poliisihallituksen päätöksestä.

Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään seuraavasti:

Esteellisyyttä koskeva väite

Hallintolain 27 §:n mukaan virkamies ei saa osallistua asian käsittelyyn eikä olla läsnä sitä käsiteltäessä, jos hän on esteellinen. Mitä virkamiehen esteellisyydestä säädetään, koskee myös monijäsenen toimielimen jäsentä ja muuta asian käsittelyyn osallistuvaa sekä tarkastuksen suorittavaa tarkastajaa. Esteellisyysperusteet on lueteltu saman lain 28 §:n 1 momentissa.

Hallintolain 28 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan virkamies on esteellinen jos hän tai hänen läheisensä on asianosainen. Lain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa muusta kuin kohdissa 1 - 6 erikseen mainitusta erityisestä syystä vaarantuu.

Yhdistyksen kertoman mukaan arpajaishallintopäällikkö Jouni Laiho on toiminut todistajana yhdistystä ja sen hallituksen jäseniä vastaan ajetussa Helsingin hovioikeuden tuomioon 10.12.2008 päättyneessä rahankeräysrikosta koskevassa asiassa. Yhdistyksen mukaan Laiho on toiminut yhdistyksen julkisena vastapuolena oikeudenkäynneissä vuosien ajan. Yhdistyksen mukaan se on ollut vuosia Laihon kanssa konfliktitilanteessa, mikä on ilmennyt muun ohella Laihon periksi antamattomana kirjelmöintinä muun ohella lehtien yleisönosastoilla.

Se seikka, että Laiho on toiminut todistajana yhdistystä ja sen jäseniä koskeneessa rahankeräysrikosta koskevassa asiassa, ei tee Laihosta hallintolain 28 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua asianosaista tässä asiassa. Lähtökohtana hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan esteellisyyden yleislausekkeen soveltamisessa on, että erityisen syyn on rinnastuttava merkittävyydeltään muihin, konkreettisiin esteellisyyssperusteisiin. Näin ollen esimerkiksi pelkästään muutoksenhakijan epäluottamus virkamieheen tai viranomaisen toimintaan ei vielä perusta esteellisyyttä tällä yleisperusteella, vaan luottamuksen vaarantumiselle on oltava konkreettinen syy. Muussa kuin tässä asiassa annetut muutoksenhakijan kannasta poikkeavat kirjelmät tai yleisönosastokirjoitukset eivät yksinään perusta esteellisyyttä. Lisäksi erityisen syyn on oltava sellainen, että myös ulkopuolinen voi saada sen tietoonsa, vaikka se ei olisikaan laajasti tunnettu. Asiassa ei ole osoitettu sellaista ulkopuolisen todennettavissa olevaa hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua erityistä syytä, jonka johdosta Laihon puolueettomuuden voitaisiin katsoa vaarantuneen. Näin ollen asiaa Poliisihallituksessa käsiteltäessä ei voida esitetyillä perusteilla katsoa tapahtuneen esteellisyydestä johtuvaa virhettä.

Pääasia

Sovellettavat säännökset ja lain esityöt

Rahankeräyslain 1 §:n mukaan lain tarkoituksena on mahdollistaa yleishyödyllisen toiminnan rahoittamiseksi järjestettävät rahankeräykset ja estää epärehellinen toiminta rahankeräysten yhteydessä. Lain 3 §:n 1 momentin mukaan rahankeräyksellä tarkoitetaan toimintaa, jossa yleisöön vetoamalla kerätään vastikkeetta rahaa. Lain 4 §:n 3 kohdan mukaan yleisöön vetoamisella tarkoitetaan suullisesti, kirjallisesti tai muulla

tavoin ilmaistua pyyntöä tai kehotusta antaa rahaa keräykseen. Lain 5 §:n 1 momentin mukaan rahankeräys saadaan toimeenpanna vain viranomaisen antamalla luvalla (rahankeräyslupa).

Rahankeräyslain 12 §:n 1 momentin mukaan lupa rahankeräyksen toimeenpanemiseen voidaan antaa, jos:

- 1) rahankeräyksen keräystarkoitus on 6 §:ssä säädetyn mukainen;
- 2) keräystarkoitus ei ole lain tai hyvän tavan vastainen;
- 3) luvan saaja täyttää 7 §:ssä säädetty edellytykset;
- 4) rahankeräyksen toimeenpano on yleisen edun kannalta tarkoituksenmukaista; ja
- 5) on oletettavaa, että hakija toimii rahankeräyksestä annettujen säännösten mukaisesti.

Rahankeräyslain 13 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan hakemus rahankeräyksen toimeenpanemiseen tulee hylätä, jos luvan antamiselle 6, 7 ja 12 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty.

Rahankeräyslain 26 §:n (505/2009) 1 momentin mukaan rahankeräysten toimeenpanon yleisestä valvonnasta ja toimeenpanon ohjauksesta sekä tilastoinnista vastaa Poliisihallitus. Pykälän 3 momentin mukaan Poliisihallitus voi antaa rahankeräysten toimeenpanoa koskevia lausuntoja ja ohjeita.

Hallituksen esityksessä rahankeräyslaiksi sekä laeiksi henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annetun lain ja rikoslain muuttamisesta (HE 102/2005 vp) yleisperusteluissa on muun ohessa todettu, että rahankeräysten toimeenpano olisi sallittua ainoastaan rahankeräyslaissa säädetty edellytyksin. Rahankeräyslakiin ehdotetaan otettavaksi tarkkarajainen rahankeräyksen määritelmä. Rahankeräyksellä tarkoitettaisiin toimintaa, jossa yleisöön vetoamalla kerätään vastikkeetta rahaa. Rahankeräyslain tarkoituksena on mahdollistaa yleishyödyllisten yhteisöjen ja säätiöiden yleishyödyllisen toiminnan rahoittamiseksi toimeenpannut rahankeräykset. Rahankeräyslupan voisi saada Suomessa rekisteröity yhteisö tai säätiö, jolla on yksinomaan yleishyödyllinen tarkoitus. Ehdotetun lain mukaan rahankeräysten toimeenpano ei olisi mahdollista taloudellisen voiton tavoittelemiseksi esimerkiksi yritystoiminnan muodossa. Lupa rahankeräyksen toimeenpanoon voitaisiin antaa sellaiselle yhteisölle, jonka toiminta on havaittu moitteettomaksi ja jonka esittämä keräystarkoitus on yleisen edun kannalta tarkoituksenmukainen.

Hallituksen esityksen (HE 102/2005 vp) 4 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa on todettu, että voimassa olevassa rahankeräyslaissa ei ole laissa

käytettyjen käsitteiden määritelmiä sisältävää säännöstä. Voimassa olevan rahankeräyslain 2 §:n mukaan rahankeräys saadaan toimeenpanna vain varojen hankkimiseksi sosiaalista, sivistyksellistä tai aatteellista tarkoitusta taikka yleistä kansalaistoimintaa varten. Ehdotetun lain 4 §:n 3 kohdassa määriteltäisiin, mitä yleisöön vetoamisella tarkoitetaan. Sen mukaan yleisöön vetoamisella tarkoitettaisiin suullisesti, kirjallisesti tai muulla tavoin ilmaistua pyyntöä tai kehotusta antaa rahaa keräykseen. Yleisöön vetoamisen käsite ehdotetaan määriteltäväksi siten, että käsitettä ei sidottaisi mihinkään tiettyihin viestintämuotoihin tai viestintätapoihin eli laki olisi täysin välineneutraali.

Hallituksen esityksen (HE 102/2005 vp) 12 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa on lisäksi todettu muun ohessa, että ehdotetun lain 12 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan olisi oltava oletettavaa, että rahankeräysluvan hakija toimii rahankeräyksestä annettujen lain ja asetuksen tasoisten säännösten mukaisesti. Lupaviranomainen voisi kiinnittää lupaharkinnassaan huomiota siihen, kuinka hyvin rahankeräysluvan hakija on noudattanut säännöksiä ja lupaehtoja aikaisemmin toimeenpanemisissaan rahankeräyksissä. Jotta lupa rahankeräyksen toimeenpanemiseen voitaisiin antaa, luvan hakijan tulisi täyttää kaikki edellä 1-5 kohdissa mainitut vaatimukset.

Hallituksen esityksen (HE 102/2005 vp) 13 §:n 2 momentin 5 kohdan yksityiskohtaisissa perusteluissa on todettu, että lupahakemus voitaisiin hylätä myös, jos hakija on aikaisempien rahankeräystensä yhteydessä jättänyt noudattamatta lain tai asetuksen säännöksiä taikka toiminut lupaehtojen vastaisesti. Lain ja asetuksen määräysten laiminlyöntiä olisi arvioitava ankarammin uuden rahankeräysluvan myöntämisen esteenä kuin lupaehtojen noudattamatta jättämistä.

Asiassa saatu selvitys

Electronic Frontier Finland - Effi ry:n internet-sivuilla on ollut selvitetyn mukaan noin 15 vuoden ajan seuraava teksti: ”EFFI voi sääntöjensä mukaan ottaa vastaan lahjoituksia toimintansa tukemiseen. Niitä ei voi kuitenkaan vähentää esim. verotuksessa. Jos haluat lahjoittaa, käytännössä se tapahtuu helpoiten tilisiirtona yhdistyksen tilille: IBAN FI16 6601 0001 0219 55, SWIFT/BIC AABAFI22 (Ålandsbanken). Lähetä meili jasenasiat@effi.org niin saat viitenumeron pankkisiirtoa varten.”

Yhdistyksen internet-sivun tekstiä on käsitelty Helsingin hovioikeudessa rahankeräysrikoksena. Helsingin hovioikeus on tuomiollaan 10.12.2008

numero 3487 hylännyt syytteet asiassa. Helsingin hovioikeus on perustellut tuomiotaan seuraavasti. Heinäkuun 1 päivänä 2006 voimaan tulleen rahankeräyslain (255/2006) säätämiseen johtaneen hallituksen esityksen (HE 102/2005 vp) perustelujen mukaan ehdotetussa laissa määriteltäisiin, mitä yleisöön vetoamisella tarkoitetaan. Sitä koskeva määritelmä on otettu lain 4 §:n 3 kohtaan, jonka mukaan yleisöön vetoamisella tarkoitetaan suullisesti, kirjallisesti tai muulla tavoin ilmaistua pyyntöä tai kehotusta antaa rahaa keräykseen. Oksasen, Puolamäen ja Tarvaisen syyksi väitettyjen rikosten tekoaikana on ollut oikeudellisesti epäselvää, mitä yleisöön vetoamisella on rahankeräyslain (31.7.1980/590) 1 §:n 1 momentissa (681/1983) tarkoitettu eikä heidän syytteessä kuvattua menettelyään ole ainakaan tuossa vaiheessa säädetty selvästi rangaistavaksi. Rikoslain 3 luvun 1 §:n 1 momentin ilmaiseman laillisuusperiaatteen mukaan rikokseen syylliseksi saa katsoa vain sellaisen teon perusteella, joka tekohetkellä on laissa nimenomaan säädetty rangaistavaksi. Näin ollen rangaistussäännöksen sanamuotoa on epäselvissä tapauksissa tulkittava suppeasti ja syytetyn eduksi.

Poliisihallitus on ilmiannon perusteella pyytänyt 25.11.2011 päivätyllä selvityspyynnöllä Electronic Frontier Finland - Effi ry:ltä selvitystä yhdistyksen internet-sivun tekstin johdosta. Poliisihallitus on selvityspyynnössä todennut, että tekstin osalta rahankeräyksen määritelmä täyttyy ja toiminto edellyttää siten lähtökohtaisesti rahankeräyslupaa. Yhdistys on 15.12.2011 päivätyssä vastauksessaan todennut, ettei kyseinen alisivu täytä rahankeräyksen määritelmää. Yhdistys on perustellut kantaansa tulkinnallaan rahankeräyslain 3 §:n sisällöstä ja Helsingin hovioikeuden tuomiolla 10.12.2008 numero 3487. Lisäksi vastauksessa on todettu, että yhdistyksen syyskokous päätti vuonna 2011, että yhdistys hakee rahankeräyslupaa ja jos se saadaan, järjestää varainhankintakampanjan. Poliisihallitus on 23.1.2012 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut, että yhdistyksen selvityksessä ei esitetä perusteita sille, miksi yhdistyksen internet-sivuillaan julkaisemaa tekstiä ei tulisi pitää rahankeräyksenä. Asiassa on Poliisihallituksen kirjeen mukaan erityisesti syytä ottaa huomioon se, että Helsingin hovioikeuden 10.12.2008 antama tuomio numero 3487, johon yhdistys selvityksessään viittaa, koskee ennen 1.7.2006 voimassa olleen rahankeräyslain (590/1980) mukaisesti ratkaistua asiaa eikä siten ole suoraan sovellettavissa uuden rahankeräyslain (255/2006) aikana tapahtuvaan toimintaan.

Poliisihallituksen 22.1.2015 tekemän valituksenalaisen päätöksen mukaan Poliisihallitus on 11.12.2014 pyytänyt hakijalta lausuntoa hakijan internetsivustolla olevasta lahjoitukset-osiosta. Päätöksen mukaan hakija on 30.12.2014 antamassaan lausunnossa todennut, että kyseisellä sivustolla ei ole kyse rahankeräysluvanalaisesta toiminnasta. Lausunnossa on

lisäksi todettu, että on kansalaisjärjestöjen yleinen tapa tiedottaa lahjoitusmahdollisuudesta verkossa, eikä hakijan toiminta tältä osin ole poikkeuksellista eikä myöskään rahankeräysluvan varaista toimintaa. Hakija ei näin ollen ole tehnyt kyseiselle sivustolle muutoksia Poliisihallituksen lausuntopyynnön saatuaan.

Asian oikeudellinen arviointi ja hallinto-oikeuden johtopäätökset

Hallinto-oikeus toteaa, että asia on ratkaistavissa jo esitetyn oikeudenkäyntiaineiston perusteella, eikä valittajan vaatiman lausunnon pyytäminen Poliisihallitukselta ole enää tarpeen. Valituksenalainen päätös ei perustu rahankeräyslain 13 §:n 1 momentin 2 kohdan soveltamiseen.

Poliisihallitus on päätöksellään hylännyt Electronic Frontier Finland - Effi ry:n hakemuksen rahankeräysluvasta, koska hakija ei ole täyttänyt rahankeräyslain 12 §:ssä säädettyjä rahankeräysluvan antamisen edellytyksiä. Poliisihallituksen päätöksen mukaan on oletettavaa, ettei hakija toimi rahankeräyksestä annettujen säännösten mukaisesti.

Poliisihallitus on rahankeräyslakia valvovana ja ohjaavana viranomaisena ottanut yhteyttä Electronic Frontier Finland - Effi ry:hyn yhdistyksen internet-sivuilla olevan lahjoitusmahdollisuutta yhdistykselle käsittelevän tekstin johdosta. Kirjallisesti tapahtuneissa yhteydenotoissa Poliisihallitus on rahankeräystoimintaa valvovana viranomaisena todennut yhdistyksen internet-sivulla harjoitetun toiminnan olevan luvanvaraisena pidettävää rahankeräystoimintaa. Yhdistys ei ole poistanut lahjoitusmahdollisuudesta kertovaa tekstiä internet-sivultaan tai hakenut rahankeräyslupaa valvovan viranomaisen useasta yhteydenotosta huolimatta, vaan on jatkanut tältä osin rahankeräystoimintaansa entiseen tapaan.

Hallinto-oikeus katsoo Electronic Frontier Finland - Effi ry:n toiminnan osoittavan piittaamattomuutta Poliisihallituksen valvovana viranomaisena tekemiin useisiin kannanottoihin sitä kohtaan, että yhdistyksen internetissä selvitettyä rahanlahjoitusmahdollisuutta yhdistykselle on pidettävä luvanvaraisena rahankeräystoimintana. Vaikka yhdistys onkin ollut asiasta eri mieltä, valvovan viranomaisen antaman ohjeistuksen merkitys harjoitetun toiminnan luvanvaraisuudesta ei ole voinut jäädä yhdistykselle siltä osin epäselväksi, että yhdistyksen on käytännössä edellytetty ryhtyvän toimenpiteisiin asiassa. Yhdistyksen esittämä oikeudellinen tulkinta nykyisen rahankeräyslain 3 §:n sisällöstä ja Helsingin hovioikeuden tuomiosta 10.12.2008 numero 3487 ei tältä osin muuta asiaa muuksi.

Electronic Frontier Finland - Effi ry on Poliisihallituksen antamasta ohjauksesta huolimatta jatkanut useita vuosia Poliisihallituksen luvattomana pitämää rahankeräystoimintaa, eikä yhdistyksen taholta ole osoitettu aikomusta lopettaa kyseistä rahankeräystoimintaa. Electronic Frontier Finland - Effi ry:n harjoittama toiminta on ollut luonteeltaan sellaista, että Poliisihallitus on voinut perustellusti katsoa toiminnan edellyttävän rahankeräyslupaan hakemista. Kun yhdistys ei ole kehotuksista huolimatta hakenut aikoinaan rahankeräyslupaa ja on tästä huolimatta jatkanut toimintaa ilman asianmukaista lupaa, Poliisihallitus on voinut harkintavaltansa puitteissa hylätä Electronic Frontier Finland - Effi ry:n rahankeräyslupahakemuksen päätöksen mukaisesti.

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

Electronic Frontier Finland - Effi ry on valituksessaan vaatinut, että hallinto-oikeuden ja Poliisihallituksen päätökset kumotaan ja asia palautetaan Poliisihallitukselle uudelleen käsiteltäväksi.

Yhdistys on perustellut vaatimuksiaan muun ohella seuraavasti:

Yhdistyksen tarkoitus oli ja on edelleen järjestää radio- ja lehtikampanja, jossa pyydetään yleisöltä lahjoituksia. Poliisihallitus hylkäsi rahankeräyslupahakemuksen ja perusteli sitä väittämällä että "on oletettavaa" että hakija ei toimi rahankeräyslain mukaisesti. Oletusta perusteltiin sillä, että yhdistyksellä on internet-sivu, jossa on yhdistyksen tilinumero tiedoksi niille, jotka ovat kyselleet, voiko yhdistykselle antaa lahjoituksia. Poliisihallitus on yrittänyt aiemmin tuloksetta saada yhdistystä poistamaan tämän verkkosivun.

Internet-sivun lainmukaisuus on ratkaistava oikeuden päätöksellä, ei Poliisihallituksen näkemyksellä. Rahankeräyslain 12 §:n 1 momentin 5 kohdan sanamuoto "on oletettavaa" viittaa vain tulevaisuuteen. Hakemuksesta täysin riippumaton ja irrallinen aiempi toiminta ei voi olla merkityksellistä tässä tarkastelussa etenkin, jos hakija ei ole syyllistynyt aikaisemmassa toiminnassa mihinkään rikokseen. Tarkastelu ei voi perustua Poliisihallituksen virkamiesten subjektiivisiin näkemyksiin aiemman, hakemuksesta täysin irrallisen toiminnan lainmukaisuudesta.

Electronic Frontier Finland - Effi ry:tä ja sen hallituksen jäseniä syytettiin aikanaan asiassa mainitun verkkosivun perusteella rahankeräysrikoksesta, mutta syytteet hylättiin lopullisesti Helsingin hovioikeudessa vuonna 2008. Asiaa ei ole Poliisihallituksen yrityksestä huolimatta edes otettu koskaan uudelleen tutkittavaksi lakimuutoksen jälkeen.

Asiassa pitää ottaa huomioon rahankeräyslain tarkoitus ja päätöksen tosiasiallinen seuraus yksittäisten pykälien ja perustelujen lukemisen sijaan. Rahankeräyslain tarkoitus on sen 1 §:n mukaisesti mahdollistaa yleishyödyllisen toiminnan rahoittamiseksi järjestettävät rahankeräykset ja estää epärehellinen toiminta rahankeräysten yhteydessä. Tosiasiassa kysymys on siitä, että Poliisihallitus haluaa estää tai ainakin haitata, hidastaa ja vaikeuttaa tarpeettomasti yleishyödyllisen toiminnan rahoittamiseksi järjestettävää rahankeräyskampanjaa.

Hallinto-oikeus ei ole arvioinut Laihon jääviyttä kokonaisuutena, vaan takertuu tässäkin yksittäisiin seikkoihin. Jääviys pitää kuitenkin arvioida kokonaisuutena ja jo Laihon julkinen pitkäkestoinen asema valittajan vastapuolena on omiaan vaarantamaan hänen objektiivisen puolueettomuutensa kenen tahansa ulkopuolisen silmissä.

Poliisihallitus on antanut valituksen johdosta lausunnon, jossa se on viitannut hallinto-oikeudelle antamaansa lausuntoon ja katsonut, että yhdistyksen valitus tulee perusteettomana hylätä. Lausunnossa on todettu muun ohella seuraavaa:

Yhdistys on usean vuoden ajan julkaissut internet-sivuillaan tekstiä, jossa on kyse rahankeräyslain (255/2006) säännösten mukaisesti rahankeräyksen toimeenpanosta. Tekstin tarkoituksena on saada yleisöltä vastikkeettomia rahalahjoituksia. Tämänkaltainen yleisöön vetoaminen vastikkeettomien rahalahjoitusten saamiseen edellyttää rahankeräyslupaa. Yhdistyksen toiminnassa on siten selkeästi ollut kyse rahankeräyksestä, jota on toimeenpantu useiden vuosien ajan ilman asianmukaista rahankeräyslupaa. Yhdistys on jatkanut toimintaa lupa- ja valvontaviranomaisen lukuksista huomautuksista välittämättä.

Tulkinnassaan Helsingin hovioikeuden 10.12.2008 antaman tuomion merkityksestä yhdistys on jättänyt huomiotta sen, että tuomio koskee aikaisemmin voimassa olleen rahankeräyslain (590/1980) soveltamista ja ennen nykyisen rahankeräyslain (255/2006) voimaantuloa tapahtunutta toimintaa. Lain muuttamisen jälkeen toimintaa on arvioitava nimenomaan uuden lain perusteella.

Voimassa olevan rahankeräyslain mukaan yhdistyksen internet-sivuilla oleva teksti täyttää selkeästi rahankeräyksen määritelmän ja tämänkaltaisen tekstin julkaiseminen edellyttää rahankeräyslupaa. Asia ilmenee myös oikeuskäytännöstä (KHO 2008:64 ja KHO 2008:26). Näin ollen yhdistyksen olisi tullut huomioida muuttunut lainsäädäntö toiminnassaan. Viimeistään siinä vaiheessa, kun lupa- ja valvontaviranomainen

on antanut asiaa koskevaa ohjeistusta, asia ei ole voinut jäädä yhdistyksessä toimiville epäselväksi ja yhdistyksen olisi tullut muuttaa toimintaansa.

Yhdistys on hakenut rahankeräyslupaa toteuttaakseen radio- ja lehtikampanjan, jossa vedottaisiin yleisöön vastikkeettomien rahalahjoitusten saamiseksi. Yhdistyksen tarkoituksena ei ole ollut hakea rahankeräyslupaa internetissä toimeenpantavalle rahankeräykselle, vaan tarkoituksena on ollut edelleen jatkaa internetissä rahankeräystä rahankeräysluvan ulkopuolisena toimintana ja ilman asianmukaista rahankeräyslupaa. Tämänkaltainen toiminta osoittaa sekin osaltaan piittaamattomuutta lain-säädännöstä sekä haluttomuutta muuttaa yhdistyksen toimintaa lainmukaiseksi. Tämänkään vuoksi ei ole oletettavaa, että yhdistys toimisi rahankeräyksestä annettujen säännösten mukaisesti.

Rahankeräyslain 12 §:n 1 momentin 5 kohdan tulkinnassa tulee ottaa huomioon luvan hakijan toiminnan kokonaisuus. Lainkohdassa tarkoitettu toiminnan oletettavuus arvioidaan aina suhteessa aiempaan toimintaan, sillä oletamus toiminnasta voi syntyä ainoastaan aiemman toiminnan perusteella. Asia ilmenee myös rahankeräyslain säätämiseen johtaneesta hallituksen esityksestä (HE 102/2005 vp), jonka 12 §:n yksityiskohtaisten perustelujen mukaan 5 kohtaa arvioidessaan lupaviranomainen voi ottaa huomioon muun muassa sen, kuinka hyvin rahankeräysluvan hakija on noudattanut säännöksiä ja lupaehtoja aikaisemmin toimeenpanemissaan rahankeräyksissä. Näin ollen luvan myöntämisedellytyksen täyttymistä tulee arvioida nimenomaan suhteessa aiempaan toimintaan.

Electronic Frontier Finland - Effi ry:lle on varattu tilaisuus vastaselityksen antamiseen lausunnon johdosta.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

Korkein hallinto-oikeus on tutkinut asian. Valitus hylätään. Hallinto-oikeuden päätöstä ei muuteta.

Perustelut

Kun otetaan huomioon edellä ilmenevät hallinto-oikeuden päätöksen perustelut ja perusteluissa mainitut oikeusohjeet sekä korkeimmassa hallin-

to-oikeudessa esitetyt vaatimukset ja asiassa saatu selvitys, hallinto-oikeuden päätöksen muuttamiseen ei ole perusteita.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Kari Kuusiniemi
oikeusneuvos

Mika Seppälä
oikeusneuvos

Kari Tornikoski (t)
oikeusneuvos

Antti Pekkala
oikeusneuvos

Leena Romppainen
oikeusneuvos

Tuire Taina

Asian esittelijä, esittelijäneuvos

Jakelu

Päätös
Jäljennös

Electronic Frontier Finland - Effi ry, oikeudenkäyntimaksu 500 euroa
Helsingin hallinto-oikeus
Poliisihallitus, arpajaishallinto